

అనుబంధము

(ప్రీ పాత్రలేని నాటిక)

ఆర్. వి. యస్. రామస్వామి. B. A. L. L. B.



61

శ్రీ వేమన గ్రంథాలయము

రిజిష్టరు : 1936

స్థాపితం : 1933

ప్రేమ ప్రోలు : కృష్ణా జిల్లా.

గ్రంథ నామము అనుబంధము

గ్రంథము నంబరు 3048

చెరువు ధూ

విభజన నంబరు 63

గ్రంథ దాత స్వగ్రంథం

గ్రామము

TPLA101B1993049

అనుబంధము

03

(నాటిక)

శాక

ఆర్. వి. యస్. రామస్వామి, B.A;L.L.B



జయంతి పబ్లికేషన్స్

గోపాలరెడ్డిరోడ్డు :: విజయవాడ-2

ప్రథమ ముద్రణ
సెప్టెంబరు 63

2

శ్రీ శారదా ప్రెస్,
విజయవాడ-2.

వెల రు 0-75

ప్రింటింగ్ పబ్లిషింగ్ హక్కులు
జయంతి పబ్లికేషన్స్ వారివి

ప్రదర్శన హక్కులు
శ్రీ ఆర్.వి.యస్.రామస్వామి, B.A; L.L.B
1-1-287/10 గాపునగర్
హైదరాబాద్-20.

సంపాదకులు:
యం. పెరుమాళ్లు

నా మాట

నేటి ఔత్సాహిక నాటక సమాజాలు ఎదుర్కొంటున్న సమస్యలలో ముఖ్యమైంది ప్రదర్శనార్హమైన నాటికా, నాటకముల కొరత. ఔత్సాహిక నటుడిగా నేను సంపాదించిన అనుభవాలను దృష్టిలో ఉంచుకొని ఈ నాటికలను రచించాను.

ఈ నాటికల ప్రదర్శనలో తమ అమూల్యమైన అభిప్రాయాలను అందచేసిన పెద్దలకు, తమ సహకార సలహాలతో నాకు చేయూత నిచ్చిన మిత్రులకు సదా కృతజ్ఞుడిని.

నాటక కళను పవిత్రంగా భావిస్తు, పూజిస్తున్న ఔత్సాహిక నటీ నటులకు ఈ నాటికను అంకితం చేస్తున్నాను.

ఈ నాటికను ప్రదర్శింప దలచుకొన్నవారు కార్డు ద్వారా నా చిరునామాకు తెలియజేస్తే ఆనందిస్తాను.

— రచయిత.

ఆంధ్రప్రదేశ్ సచివాలయ సాంస్కృతిక సంఘపు నాటికల పోటీలలో “అనుబంధం” నాటిక న్యాయశాఖవారిచే ది 18-4-1962న ప్రదర్శింపబడి ఉత్తమ రచనకు బహుమతి పొందింది. పై సంఘమువారిచే పలుమార్లు ప్రదర్శింపబడింది.

తొలిప్రదర్శనలో పాల్గొన్నవారు:

పురుషోత్తం : శ్రీ ఆర్.వి.యస్. రామస్వామి, B.A., L.L.B.

పంతులు : శ్రీ కె. రామచంద్రరావు, B.A., B.L.

రాము : శ్రీ శంకర ప్రసాద్.

ఇన్స్పెక్టరు : శ్రీ కె. శ్రీనివాసమూర్తి.

వరహాలు : శ్రీ ఎన్.వి. ప్రతాపరెడ్డి, B.A., B.L.

విజయ : బేబీ జమునా సెల్వరాజ్.

నేపథ్యం : శ్రీ పి. శేషగిరిరావు, B.Sc., L.L.B.

అనుబంధము

గాడితప్పిన బండి, గాటతప్పిన వ్యక్తి గమ్యం చేరటం సుసాధ్యంకాదు. ప్రతి జీవితానికి గమ్యం ఒక్కటే. అదే కాల ధర్మం. కాలం తన ధర్మాన్ని నెరవేర్చేలోపుగా ఒక్కొక్క వ్యక్తి జీవితంలో లెక్కలేనన్ని సమస్యలు-నకరకాల వ్యక్తులు రాక తప్పదు. వ్యక్తులమధ్య విధి విధించే బంధం తెచ్చుకున్నా తెగని అనుబంధం.

పాత్రలు

పురుషోత్తం : ఊళ్ళోని ఒక ధననంతుడు. వయస్సు 50 సంవత్సరాలు. మనిషి పట్టుదల కలవాడు. ఏవో కష్టాలవల్ల కృంగిపోయినట్లుంటాడు.

పాత్రలు : పురుషోత్తం గుమస్తా. వయస్సు షుమారు 45 సం॥లు. పురుషోత్తం దగ్గర చనువు, పురుషోత్తంమీద అమితమైనభక్తి శ్రద్ధలుకలనాడు.

రాము : 25 సంవత్సరాల యువకుడు. మొఖం కఠినంగా కనిపించినా హృదయం మెత్తనిది.

విజయ : పురుషోత్తం పెంచుకుంటున్న 9 సం॥ల గాలిక.

ఇన్నెక్టరు : పోలీసు ఆఫీసరు. పురుషోత్తం దగ్గర మిత్రులలో ఒకడు. బాధ్యతా నిర్వహణలో ప్రాణమైనా విడిచిపెట్టగల ధీరుడు.

వరహాలు : వంటవాడు.

(పురుషోత్తం ఇంటిలోని హాలు. ఎడమ, కుడిప్రక్కల ఎమరెదురుగా రెండు గుమ్మలుంటాయి. మధ్యలో ఒక గుమ్మం వుంటుంది. ఒక సోఫాసెట్టు, టీపాయి అందంగా అమర్చబడివుంటాయి. కుడిమూల ఒక టేబులు, దానిమీద రేడియో, పిల్లలు ఆడుకొనే బొమ్మలు అమర్చబడివుంటాయి. మధ్య గుమ్మంమీద ఒక స్త్రీ ఫోటో ప్రాముఖ్యంగా కనిపిస్తుంది. దానికి కొద్ది దూరంలో వెంకటేశ్వరస్వామి పటం ఉంటుంది. తెర లేచేసరికి విజయ బొమ్మతో ఆడుకుంటూ ఉంటుంది. బయటనుంచి పాట వినిపిస్తుంది. విజయ బొమ్మను కుర్చీమీదపెట్టి బయటకువెళ్ళి బిక్షగాడికి పైసలు యిచ్చి వస్తుంది. పాట దూరంగా వినబడుతూ ఉండగా రాము కంగారుగా ప్రవేశిస్తాడు.)

పాట :

తరతరాలుగ మనుజ చరితం

చాటిచెప్పిన నిజమిదేగా ||చాటిచెప్పిన||

ఒకరి కొకరై కడకువేరై

ఒకరి మది మరియొకరి నెలవై

కలసి మెలసిన కథల సంపుటి

మానవతకొక అనుబంధ సంస్కృతి.

రాము: ఇదుగో... పాపా!

విజయ: నాపేరు వి... జ...య.

రాము: అలాగా! చాలా మంచిపేరు.

విజయ: అవునా మరి. అందుకే తాతయ్య విజ్ఞ నా చిట్టితల్లీ!
అంటాడు.

రాము: అవును. అంటాడు. అయితే తాతయ్య ఇంట్లో లేరా?

విజయ: లేదు. నీధిలో కెళ్ళారు. తాతయ్య వెనుక పంతులు
తాత కూడా వెళ్ళాడు. ఈ వరహాలుగాడు వంట గది
లోంచి బయటకే రాడు. తాతయ్యవాళ్ళు వచ్చేవరకు
బొమ్మలు పెట్టుకుని నేనొక్కదాన్నే అడుకుంటూ
కూచోవాలి.

రాము: అవును కూచోవాలి.

విజయ: ఏంటలా చూస్తున్నావు?

రాము: అదా... పోలీసులకోసం. అదే, పోలీసులు నాకోసం.
అదిసరేగాని సాపా! దాహం వేస్తున్నది. కాసిని మంచి
నీళ్లు తెచ్చిపెడతావా?

విజయ: ఓఅలాగే! మరి నేను లోపలికెళ్ళి తెచ్చేవరకు నువ్వు
వుంటావా?

రాము: తొందరగా తెస్తే వుంటాను.

విజయ: ఒక్క ఊణంలో తెస్తాను. (విజయ లోపలికి వెడు
తుంది. రామూ బయటకు తొంగిచూసి కుడిగుమ్మం
లోంచి లోపలకు వెళ్ళిపోతాడు. పోలీసు ఇన్ స్పెక్టర్
ప్రవేశించి హాలు నలువైపులా చూస్తూండగా విజయ
మంచినీళ్ళతో ప్రవేశిస్తుంది.)

ఇన్నెస్: ఇలా ఎవరయినా వచ్చారా?

విజయ: వచ్చాడు.

ఇన్నెస్: వచ్చాడా? ఏడి? ఎక్కడున్నాడు?

విజయ: ఎవరూ?

ఇన్స్పె: అతనేమ్మా! ఇందాక వచ్చినతను.

విజయ: ఏమో! మంచిసీళ్లు తెచ్చేలోపల మాయమయ్యాడు.

ఇన్స్పె: ఈ మంచిసీళ్ళు అతనికేనా?

విజయ: ఏం? మీకూ కావాలా? కావాలంటే త్రాగండి!
నేనేం ఎంగిలి చేయాలా.

ఇన్స్పె: మంచిసీళ్ళు కాదమ్మా వాడే కావాలి.

విజయ: నాకూ కావాలి.

ఇన్స్పె: ఎందుకూ?

విజయ: బొమ్మలతో ఆడుకోడానికి.

ఇన్స్పె: అతను సీతో బొమ్మలాట ఆడతానన్నాడా?

విజయ: మంచిసీళ్ళు యిస్తే ఆడతాడనుకున్నాను. తాతయ్యా
వాళ్ళు వచ్చేవరకూ నేనొక్కదాన్నే కూచోవాలి.

ఇన్స్పె: ఉహూ...నీకు చాలా బొమ్మలున్నాయే! (అంటూ
బల్లమీద బొమ్మలు చూస్తుంటాడు. ఇంతలో వర
హాలు ఒక చేతి సంచిలో బయటకు వస్తాడు.)

ఇన్స్పె: ఏయ్ ఆగక్కడ. ఎవరు నువ్వు?

వర: నేనే...

ఇన్స్పె: ఆఁ నువ్వే ఎందుకలా భయపడతావు?

వర: నే నీయింట్లో...

ఇన్స్పె: దొంగతనం చేశావ్! అవునా?

వర: దొంగతనమా?

ఇన్స్పె: ఆ వెనుక దాచిన సంచి ఏమిటి?

వర: గాబూ! బుద్ధి గడ్డితిని చేశాను. ఇంకెప్పుడూ ఇలాంటి పని చేయను. అయ్యగారితో చెప్పి నాకూట్లో మట్టి పోయకండి.

ఇన్నెస్ప: అసలు సంగతేమిటి? (సంచీలోకి చూచి) ఓ బియ్యమా!

వర: చిత్తం.

ఇన్నెస్ప: నువ్వు ఏం చేస్తుంటావు యిక్కడ?

వర: నంట.

ఇన్నెస్ప: అలా చెప్పు మరి. పెద్దవాళ్ళెవరూ యింట్లో లేకుండా చూసి బియ్యం బయటకు చేరవేస్తుంటావన్నమాట.

వర: బుద్ధి గడ్డి కరచిందన్నానుగా!

ఇన్నెస్ప: ఇంకెప్పుడూ యిలాంటిపని చేయనని తెంపలేసుకో.

వర:

ఇన్నెస్ప: ఊఁ త్వరగా. (వరహాలు తెంపలేసుకుంటాడు)

విజయ: (నవ్వుతుంది)

ఇన్నెస్ప: ఎందుకలా నవ్వుతావు?

విజయ: మీరు సర్కసులో పనిచేస్తారా?

ఇన్నెస్ప: ఏం ఎందుకలా అడిగావు?

విజయ: మొన్న మేంచూసిన సర్కసులో కోతిని ఇట్లానే ఆడించారు. (వరహాలు లోనికి వెళ్ళిపోతాడు)

ఇన్నెస్ప: (నవ్వుతూ) నేవెళ్ళొస్తావు పాపా! తాతయ్య వచ్చాక మళ్ళీ వస్తానేం. టా-టా.

(ఇనస్పెక్టరు వెళ్ళిపోతాడు రాము కుడిగదిలోంచి హాలులోకి వస్తాడు.)

విజయ: అమ్మదొంగ... ఇంతసేపు ఎక్కడ దాక్కున్నావు.

రాము: ఈ గదిలో.

విజయ: మంచిసీళ్లు కావాలన్నావుగా... ఇంద తీసుకో.

(రాము మంచిసీళ్లు తాగుతూండగా)

విజయ: నా గదిలో ఏంచేస్తున్నావు?

రాము: బొమ్మలు చూస్తున్నాను.

విజయ: ఆ బొమ్మలన్నీ నావే. బాగున్నాయా?

రాము: ఓ చాలా బాగున్నాయి.

విజయ: అవన్నీ తాతయ్య తెచ్చినవే. తాతయ్య యెక్కడి కెళ్ళినా బోల్డన్ని బొమ్మలు తెస్తాడు. మొన్న తాతయ్య తెచ్చిన పెళ్ళికూతురుబొమ్మ ఈ వరహాలు లేదూ... క్రింద పడేశాడు. పాపం కాలు విరిగి పోయింది.

రాము: అలాగా... పాపం.

విజయ: తాతయ్య ఇంకో కొత్తబొమ్మ తెస్తానన్నాడు.

రాము: మంచిదేగా.

విజయ: రా... యింకా కొత్తబొమ్మలు పెట్లో పున్నాయి చూపిస్తాను.

రాము: ఆ... యిప్పుడు కాదమ్మా! మళ్ళీ చూస్తాను వెళ్లాలి.

విజయ: అప్పుడే వెళ్ళిపోతావా!

రాము: వెళ్లాలి పనుంది.

విజయ: నువ్వు వెళ్ళిపోతే ఆయన నా ప్రాణం తీస్తారు.

రాము: ఎవరూ?

విజయ: అదే. ఆ పోలీసు. ఆయన నీకోసమే వెతుకుతున్నాట్టే.
నువ్వు కన్పించకపోతే నన్ను పట్టుకున్నారు. మళ్ళా
ఇప్పుడే వస్తానన్నాడు. ఆయన వచ్చేంతవరకు నువ్వు
ఉండుబాబూ!

రాము: నేనూ ఆయనకోసమే వెతుకుతున్నాను పాపా.

విజయ: ఎందుకు?

రాము: పనుంది. అది సరేగాని ఆయన ఎట్లావెళ్ళాడో
చూశానా?

విజయ: ఈలా గుమ్మంలోంచి వీధిలో కెళ్ళాడు.

రాము: ఊహా! ఎటుప్రక్క కెళ్ళాడూ?

విజయ: ఏమో... నేచూల్లా.

రాము: పోనీ నే చూస్తాలే. వస్తాను. వచ్చేటప్పుడు నీకిన్ని
బొమ్మలు తీసుకొస్తాను. టా-టా.

విజయ: ఇదిగో ఆయన కన్పించాక మళ్ళీవస్తావా. మనమేం
బొమ్మలెట్టి ఆడుకుందాం.

రాము: ఓ అలాగే. టా-టా.

విజయ: టా-టా.

(వరహాలు ప్రవేశం)

వర: ఆయన వెళ్లాడా?

విజయ: మళ్ళీ వస్తానన్నాడు.

వర: ఎందుకూ?

విజయ: బొమ్మల్తో ఆడుకోడానికి.

వర: ఏమిటి? ఇన్నెస్పెక్టరుగారు నీతో బొమ్మలాట ఆడుతా
నన్నారా....!

విజయ: ఇన్నెస్పెక్టరుగాదు ఇంకో ఆయన.

వర: ఇంకెవరూ?

విజయ: అదే యిందాకరాలా!

వర: ఏమోతల్లీ! నీవేం చెప్తున్నావో నీకే అర్థమవ్వాలి.

విజయ: ఫో మొద్దూ! నీకేం తెలియదు.

(పురుషోత్తం, పంతులూ ప్రవేశిస్తారు. పురుషోత్తం కణతపైని ప్లాస్టరుపట్టీ వేసుంటుంది)

పంతులు: తమరు లక్ష చెప్పండి. రాజకీయాలు మనకు సరిపడవు.

మోసం చెయ్యటం చాతకానప్పుడు వాటికి ఎంత దూరం వుంటే అంత మంచిది.

విజయ: తల కిదేమిటి తాతా?

వర: అయ్యగారి తలకేమయిందండీ?

పంతులు: ఎవడో రౌడీ వెధవ రాయి విసిరాడు. కాస్తలో తప్పి కణతమీద తగిలిందిగాని లేకపోతే కన్ను పోవా లిసింది.

వర: అయ్యబాబోయ్! కన్నే?

పంతులు: ఆ... మరేమిటనుకున్నావ్? ఈవేళ ఆ కామేశం రౌడీమూక చేత మీటింగులో రాళ్ళు వేయించాడు. రేపిపాటికి ఆ రౌడీమూకంతటినీ మన యింటిమీదకు తరుముతాడు.

వర: చిత్తం. తరుముతాడండీ!

పురు: ఒరేయ్ వరహాలూ! లోపలికెళ్ళి కాసిని మంచినీళ్ళు తీసుకురా.

వర: చిత్తం.

విజయ: తాతయ్య తలకు పెద్దదెబ్బ తగిలింది.

పంతులు: లేకపోతే మరేమిటమ్మా! ఈ వయసులో మనకా
ఎలక్షన్ల గొడవ వొద్దని మొత్తుకుంటే వింటేనా!

పురు: మంచోచెడో దిగింతర్వాత ఆ కామేశం అంతు
తేల్చాలి. ఒరేయ్ వరహాలు! నువ్వు ఆ కామేశం
ఇంటికివెళ్ళి మనకివ్వాలినిన డబ్బు ఎప్పుడిస్తాడో
కనఃకుర్రా.

వర: చి త్తం.

పురు: త్వరగా రా.

వర: అలాగే.

పంతులు: అలాగే అంటే రావావం?

వర: ఎందుకురానూ. భోజనంవేళ దాటకుండా వచ్చేస్తాను.
(వరహాలు బయటకు వెళ్ళిపోతాడు)

పంతులు: ఆ గాగానే వస్తావ్. (పురుషోత్తంకో) ఆ డబ్బు
కోసం కబురుచేసామనే ఈ వేళ మీటింగులో అల్లరి
చేయించాడు. మళ్ళీ తొందరచేస్తే ఏంచేస్తాడో
ఆలోచించండి.

పురు: మనం భయపడుతుంటే ఏదో ఒకటి చేస్తాడు.

పంతులు: చుట్టుడికి దూరంగా వుండటం అన్నివిధాలా మంచిది.
(ఇన్నెక్స్ కు ప్రవేశం)

ఇన్నె: గుడివినింగ్ సార్. దొంగరాస్కెల్ కన్పించినట్టు
కన్పించి మాయమయ్యాడు.

పురు: ఎవరండీ?

ఇన్నె: వాడేనండీ! రాడి రామం. కామేశంగారి కుడిభుజం.

పురు: ఏం చేశాడు?

ఇన్నెస్: చెయ్యటానికేం సార్. చాలా చేశాడు. పోలీసులకు దొరక్కుండా తప్పించుకు తిరుగుతున్నాడు. ఆ... పాపా ఇందాకా కనిపించినవాడు మళ్ళీ కనిపిస్తే తాతయ్యకు చెప్పి నాకు కబురు చేయించు.

విజయ: అతను మీకోసమే వచ్చాడుగా!

ఇన్నెస్: ఏమిటి నాకోసమా?

విజయ: అతను చెప్పాడు మీకోసమే వెళుతున్నానని.

పురు: ఏమిటిదంతా? అతను మా విజ్ఞకెలా తెల్సు?

ఇన్నెస్: ఇందాకా మీ యింట్లోదూరి పాపను మంచినీళ్ళు అడిగాడు.

పంతులు: విన్నారా. అప్పుడే ఆ కామేశం మన యింటిమీద దాడి ప్రారంభించాడు.

పురు: అనవసరంగా ఎందుకయ్యా అలా కంగారు పడతావు. ఆ వచ్చినవాడు రాడీ అని నమ్మకమేమిటి? ఈ పిచ్చి పిల్ల ఎవరినిచూసి ఎవరనుకుందో.

ఇన్నెస్: నోనోనో. మీరంత తేలికగా తీసిపారెయ్యడానికి వీల్లేదు సార్. వాళ్ళన్నిటికీ తెగించినవాళ్ళు. అఫ్ కోర్సు మేమన్ని కట్టుదిట్టాలు చేస్తున్నామనుకోండి.

పురు: ఆ బాగానే చేస్తారు. దొంగలుపడ్డ ఆరునెలలకు కుక్కలు మొరిగినట్లు.

ఇన్నెస్: అదేమిటిసార్! అలా అంటారు.

పురు: లేకపోతే మరేమిటగడీ. ఈవాళ మీవాళ్ళందరూ ఉండగా ఎవడో రాయి విసిరాడు. రాయి విసిరిన

వాడు నిక్షేపంలా తప్పుకున్నాడు. చివరకు మీవా
శృంతాచేరి నన్ను పట్టుకున్నారు.

ఇన్నెస్పి: ఎందుకు?

పురు: ఎందుకేమిటి? . రాయి విసిరినవాడు ఎలా ఉన్నాడు?
నలుపా తెలుపా? వాడివే ఎత్తుఎంత? ఎంతదూరంనుండి
రాయి విసిరాడు? వాణ్ణి మళ్ళీ చూస్తే మీరు పోల్చు
గలరా? అని సవాలక్ష ప్రశ్నలువేసి నా ప్రాణం
తీశాడు.

ఇన్నెస్పి: అయితే వాణ్ణి మీరు చూళ్ళే దంటారా?

పురు: ఆ మీటింగు హడావిడిలో నేనెలా చూస్తాను చెప్పండి!

ఇన్నెస్పి: నిజమేననుకోండి. అయినా మీరుమాత్రంజాగ్రత్తగా
ఉండాలి.

పురు: మా విజ్ఞకూడ యిలాగే అంటుంది: ఎక్కడికైనా బయ
టకు వెళ్ళేటప్పుడు తాతయ్యా జాగ్రత్త అని.

పంతులు: పెంచుకున్న పిల్లయినా బాబుగారంటే అమిత
మయిన ప్రేమ విజయమ్మకు. ఇది ఏనాటి అను
బంధమో.

ఇన్నెస్పి: విజయ పురుషోత్తంగారి రక్తసంబంధం కాదా?

పంతులు: అంత అదృష్టం కూడానా?

పురు: అదృష్టం. అదృష్టం నా ముఖంమీద మసిపూసి
ఏనాడో. మాయమయింది. ఒకే ఒక పెనుతుఫాను
వీచి నా ఆశాజ్యోతిని ఆర్పివేసింది. ఎటుచూచినా
చీకటి.

(పురుషోత్తంగారు లోపలికెళ్ళిపోతాడు. అతని వెనుక విజయకూడా వెళ్ళిపోతుంది)

ఇన్నెస్పి: పురుషోత్తంగారి కేమైంది? ఎందుకిలా గాఢపడతారు?

పంతులు: గతం జ్ఞాపకం వచ్చినప్పుడల్లా అయ్యగారిలా కూలిపోతారు. వారి జీవితంలోని ఒడుదుడుకులతోగాటు ఈ ఎన్నికలు వారికున్న చిన్నమెత్తు శాంతి హరించి వేశాయి. వారి నీడను చూచి వారే భయపడుతున్నారు.

ఇన్నెస్పి: ఎందుకు?

పంతులు: కామేశం సంగతి మీకు తెలియంది కాదుగా. తన కోరికలు తీర్చుకోడానికి ఎంత నీచానికైనా ఒడిగడతాడు. అందుకే రాత్రింబవళ్ళు అయ్యగారిని కనిపెట్టుకొని ఇక్కడే ఉంటున్నాను.

ఇన్నెస్పి: కామేశం ఏం చెయ్యగలడులేండి. ఏమైనా చెయ్యాల్సిచూస్తే మేమంతా లేము.

పంతులు: మీరలా అనకండి. మొన్నరాత్రి బయట వీధి తలుపు చప్పుడైంది. నాకు భయంవేసి అయ్యగారిని లేపాలనుకున్నాను. మెల్లగా వీధి తలుపు దగ్గరకువెళ్ళి “ఎవరది” అని కేకవేశాను. బయట మనుష్యులు పారిపోతున్న చప్పుడు వినిపించింది.

ఇన్నెస్పి: ఈ సంగతి ఎవరితోనైనా చెప్పారా?

పంతులు: లేదు. ఇది చెప్పినా అయ్యగారు నమ్మరు. అంతా నీ చాదస్తం అంటారు.

ఇన్నెస్పి: అయితే ఎవరితోనూ చెప్పకండి. తగిన బందోబస్తు నేను చేస్తాను.

(పురుషోత్తం, విజయప్రవేశిస్తాడు. విజయ ప్రేతో కాఫీ టీపాయ్ మీద ఉంచుతుంది.)

పురు: ఏమిటి మా పంతులు అంటున్నాడు? మా యింటికి పోలీసు బందోబస్తు ఏర్పాటు చెయ్య మంటున్నాడు. అవునా?

ఇన్నెస్పి: అవును. మీ కెలా తెలుసు?

పురు: ముందు కాఫీ తీసుకోండి

ఇన్నెస్పి: థాంక్యూ! (కాఫీ తీసుకొంటుంటాడు)

పురు: పంతులు నా దగ్గర 20 సంవత్సరాలనుండి పని చేస్తున్నాడు. అతని ఆలోచనలు, ఆచరణలు నాకు కాక పోతే మరిఎవరికి తెలుస్తాయి? ఒక్కొక్కప్పుడు అతను పడుతున్న ఆదుర్దా చూస్తే నాకే నవ్వు వస్తుంది.
(విజయ కాలీకప్పు, ప్రే తీసుకొని లోనికి వెళ్ళిపోతుంది.)

పంతులు: విన్నారా ఇన్నెస్పిగారు. ఇది వారి తరహా. కొంపలు కూలిపోతున్నా నిండుకుండలా తొణకరు. వారి జీవితంలోని ఆ ఒక్క ఆచరణ లేకపోతే గాబు గార్ని బరిమీద ఎదిరించగల మగవాడు లేకపోను.

ఇన్నెస్పి: చాలా టైమైంది. నాకు శెలవా!

పురు: మంచిది. వెళ్ళిరండి

పంతులు: మరి నేచెప్పిన మాట!

ఇన్నెస్పి: ఎంతమాట. అన్ని ఏర్పాట్లు ఇవాళే చేయిస్తాను.
 పీలుంటే నేనే స్వయంగా ఏర్పాట్లన్నీ చేస్తాను
 సరేనా?

పంతులు: అంతకంటే కావల్సిందేముంది?

(ఇన్నెస్పిక్తు వెళ్ళిపోతూండిగా వరహాలు ప్రవేశం)

పురు: ఏరా ఏమైంది?

వర: వాడు... వాడు...

పురు: ఎవడునాడు?

వర: అదే వాడులేదూ... కామేశంగార్ని నేను డబ్బు అడిగి
 వస్తుంటే...

పురు: ఏమన్నాడు?

వర: అప్పుడే సంపాదించాడు. తిరిగివస్తుంటే వాడు...

పంతులు: వెధవ డొంకతిరుగుడుమాని తిన్నగా అఘోరించు
 ఏమి జరిగిందో.

వర: అదే వాడులేదూ! కామేశంగారి దగ్గరఉండే రాడి
 గాము.

ఇన్నెస్పి: ఎక్కడ కనిపించాడు? ఇప్పుడున్నాడా అక్కడ?

వర: బాబుగారు మీటింగులో మాట్లాడుతుండగా అల్లరి
 చేయించిన వాళ్ళందరికి డబ్బు పంచిపెడుతున్నాడు.
 అది గోడచానక్కీ చూస్తున్నానని నావెంట పడ్డాడు.
 అబ్బి వాణ్ణి తప్పించుకు వచ్చేసరికి...

ఇన్నెస్పి: నే తొందరగా వెళ్లాలి. ఒరేయ్! నువ్వు నాతోపాటు
 రా...

వర: అమ్మో! నన్ను చూస్తే చంపేస్తాడు.

ఇన్నెస్వి: నేనుండగా నీకేమీ భయంలేదు. వాడెక్కడ కన్నెం
చాడో చూపించు.

వర: వాడిసంగతి మీకు తెలియదు. పగపడితే త్రాచు...
ఎంతమందిఉన్నా లెక్కచెయ్యడు.

ఇన్నెస్వి: నవ్వు రాకపోతే ఇందాకటి సంగతి...

వర: సరే పదండి.

(ఇన్నెస్విక్టరు, వరహాలు వెళ్ళిపోతారు)

పంతులు: ఈ కామేశం ఏదో ప్లాను వేస్తున్నాడు.

పురు: పంతులూ వాడి పేరెత్తు.

పంతులు: నామాట వినండి గాబూ! మనిషి కోరేది దేము
డిచ్చేది ఎప్పుడూ ఒకటి కావు. మన కున్నదానితో
మనం సంతృప్తి పడదాం! ఇప్పటికయినా ఈఎన్నికల
గొడవ వదులుకుంటే మన జీవితం హాయిగా గడచి
పోతుంది.

పురు: పంతులూ! నాకు పిరికిమందు పోయాలసి ప్రయత్నిం
చకు. ఈ బాందిలో ప్రాణం ఉన్నంతవరకు అన్యాయా
యాన్ని అరికట్టడానికే ప్రయత్నం చేస్తాను. ఈ ఎన్ని
కల్లో వాడి అంతు తేల్చాలి. అన్యాయానికి సమ్మూ
లంగా సమాధి కట్టిస్తాను. అంతవరకు శాంతిలేదు.

పంతులు: తమకున్న శాంతికాస్తా ఎన్నడో పోయింది.

పురు: పంతులూ! గతాన్ని ప్రొవ్వి నన్ను బాధపెట్టకు. ఎవ
రెన్ని చెప్పినా ఈ పురుషోత్తం పట్టుదలకు తిరుగులేదు.
క్రిందటి జన్మలో చేసిన పాపానికి ఈ జన్మలో శిక్ష
అనుభవిస్తున్నాను. వేరొక జన్మలోనై నా...

(రాము: ప్రవేశిస్తాడు. వీధి తలుపు గడియ పెడతాడు)

పంతులు: ఎవగు నువ్వు!

రాము: అది మీ కనవసరం.

పంతులు: రాత్రిపూట పరాయి ఇంట్లో జొరబడి ఎవరని అడిగితే అనవసరం అంటావ్, అసలు వీధి తలుపు గడియ ఎందుకు పెట్టావ్?

రాము: అవసరం గనుక.

పంతులు: ఏమిటావసరం?

రాము: ష్... ముందు మెల్లిగా మాట్లాడండి. అసలు నేనెందుకొచ్చానో మీకు తెలుసా?

పురు: నీవు చెప్పందే మా కెలా తెలుస్తుందీ?

రాము: కామేశం గారు డబ్బు సంపించారు.

పంతులు: ఓ అదా! ఆ మాట ముందే చెప్పలేకపోయావ్? రా కూర్చో! అరే నిలబడే వున్నావేం? మంచి నీళ్లు కావాలా?

రాము: అక్కర్లేదు మర్యాదలన్నీ తర్వాత చేద్దురు గాని. ముందు కామేశం గారి ప్రానోటు తీసుకురండి.

పంతులు: ముందు డబ్బు యిలా తే.

రాము: ముందు నోటు తీసుకురండి. దానిపై చెల్లు పెట్టిం తర్వాతే మీ సొమ్ము మీకు అందుతుంది.

పురు: పంతులూ! నోటు తీసుకు రావయ్యా! (అంటూ తాళాలు పంతులి చేతికిస్తాడు. పంతులు మధ్యగుమ్మం లోంచి లోనికి వెళ్ళిపోతాడు. బయటనుంచి “కామేశం

గారికి జై !” అనే కేకలు మొదటదూరంగాను తరువాత దగ్గరగాను వినిపించి తిరిగి దూరమౌతాయి.)

పురు: ప్రచారం మంచి జోరుగా చేస్తున్నారే.

రాము: కామేశంగారు తలపెట్టిన కార్యం ఏదైనా అంతే. అందుకే వారీ ఎన్నికల్లో నెగ్గడం ఖాయం.

పురు: అని నువ్వు అనుకుంటున్నావు కాబోలు

రాము: నేననుకోవటం ఏమిటి? అదే సత్యం అదే మిమ్మల్ని తెలుసుకోమంటున్నాను.

పురు: అందుకే కాబోలు, ఈ వేళ మీటింగులో అల్లరి చేయించాడు. అదికూడ మీ ప్రచారంలోని భాగమేనా?

రాము: మీరెలా అనుకున్నా మంచిదే. కామేశంగారికి కావలసింది పని జరగడం. అదే వారి ఆశయం కూడాను.

పురు: హూఁ కామేశానికి ఆశయాలు కూడాను. నీతి నిజాయి తీలను బజారులో వేలంవేసే కామేశం బ్రతుకు ఒక బ్రతుకేనా? మానాభిమానాలు లేకుండా డబ్బుకోసం వెలియాలికంటే నీచంగా బ్రతుకుతున్న కామేశాన్ని పొగుడుతున్న నీకు సిగ్గుయినా లేదు.

రాము: పురుషోత్తంగారు. మీకంటే ఎక్కువ ధర్మపన్నాలు నాకూ తెలుసు. పరువుకోసం ప్రాకులాడ్తూ కూర్చుంటే పొట్ట గడవడం కష్టం పురుషోత్తంగారు. అదుగో ఆ బయట కేకలు వేసిన వాళ్ళంతా ఒకప్పుడు మీకంటే ఎక్కువ ఉన్న తాశయాలు కలవాళ్ళే. కాని ఏం

లాభం? ఆశయాలకోసం నిలబడాలంటే ఆలు బిడ్డల్ని
ఆకలికి మాడ్చి చంపాలి. మీ కన్నకొడుకై ఆకలితో
అలమటించి పోతున్నాడనుకోండి. అప్పుడు మీ రేం
చేస్తారు? పట్టె డన్నకోసం దొంగతనం చెయ్యాలి.
అలా కాని రోజున కన్న కొడుకును ఆకలికి బలి
చెయ్యాలి. కాదంటారా...?

పురు: దొంగతనం చెయ్యడంకంటే చావడం మంచిది.

రాము: అంతేలేండి. మీదాక వస్తేగాని మీకు తెలియదు.

(బయట కేకలు. పురుషోత్తంగారు తలుపు తెరవ
టానికి వెళ్ళబోతుంటాడు)

రాము: ఆగండి!

పురు: ఏం?

రాము: ఆ తలుపు తెరవకండి.

పురు: ఏం? ... ఎందుకని?

రాము: మన వ్యవహారం పూర్తి అయ్యేవరకు ఆ తలుపు తెర
వటం మీ కంత మంచిదికాదు. అదుగో నోటు.

దానిపై సొమ్ము ముట్టినట్లు వ్రాసి సంతకం చెయ్యండి.

పురు: మంచి జోరుగా ఆజ్ఞాపిస్తున్నావే?

రాము: తప్పదు కనుక.

పురు: అలాగా! నేను చెయ్యకపోతే?

రాము: మీ సొమ్ము మీకు రాదు.

పురు: ఏం బెదిరిస్తున్నావా?

రాము: కాదు. హెచ్చరిస్తున్నాను.

పురు: సంకోషించాలే!

(పురుషోత్తం నోటుమీద సంతకం చేసి పంతులు చేతికిస్తాడు. అతని వద్దనుంచి రాము నోటు తీసుకొని సంతకం చూసి జేబులో ఉంచుకొని వెళ్ళిపోతూంటాడు అది చూచి పంతులు రామును పట్టుకునే ప్రయత్నం చేస్తాడు. రాము చేతిలోకి పిస్తలు తీసుకొని విసురుగా పంతులు నైపు తిరుగుతాడు)

రాము: ఆగండి. నేను బయటకు వెళ్ళేంతవరకు ఎక్కడి వాళ్లు
అక్కడే ఉండండి. కదిలినా నోరు మెదిపినా మర్యాద
దక్కదు. జాగ్రత్త...

పంతులు: ఏమిటీ అన్యాయం. నోటు తీసుకుని డబ్బు యివ్వ
కుండా వెళ్ళిపోతావా?

రాము: హ...హ...హ... నేను నోటు కోసమే వచ్చాను.

పంతులు: మరి డబ్బు?

రాము: పురుషోత్తంగారు ఎన్నికల్లోనుంచి తప్పుకున్న తక్షణం
వారి కందుతుంది.

పురు: అయితే ఇదంతా కామేశం పన్నాగం అన్నమాట.
నువ్వు డబ్బు తేలేదా?

రాము: లేదు.

పంతులు: మరి ఆ సంచి?

రాము: మిమ్మల్ని నమ్మించడానికి తెచ్చిన చిత్తుకాగితాల
సంచి. (అగటూ సంచి పంతులుమీదకు విసురుతాడు)

పంతులు: ఆ... అంతా దగా మోసం.

(విజయ ప్రవేశిస్తుంది)

విజయ: నువ్వా! ఇందాకా వస్తానని ఇప్పుడొచ్చావా...

రాము: ఆలస్యం అయింది నాపా. రేపు పెందలకడనే వచ్చే
స్తాను. ఏం? వచ్చేటప్పుడు బోలెడు బొమ్మలు తెస్తాను.
టా-టా.

(పంతులు భయంతో విజయను వెనక్కిలాగుతాడు)

పంతులు: ఇతను నీకెలా తెల్సు విజయమ్మా!

రాము: ఇందాకా పురుషోత్తంగారికోసంచచ్చి పాపాను కలుసు
కున్నాను లెండి.

పంతులు: అయితే నీపేరు రాము?

రాము: అక్షరాలా అదే నాపేరు.

పంతులు: నీకోసం ఇన్నెస్పెక్టరుగారు తిరుగుతున్నారే తెలుసా.
మేము గట్టిగా కేక వేస్తే...

రాము: ఏం జరుగుతుందో చూడాలనుందా?

(బయట “తలుపు తియ్యండి తలుపు తియ్యండి”
అనిచప్పుడు)

రాము: ఇన్నెస్పెక్టరు వచ్చాడు. ఇప్పుడెలా?

పంతులు: నీ పాపం పండింది. అందుకే ఆయన వచ్చాడు.

(అంటూ తలుపు తియ్యడానికి వెళ్ళుతాడు)

రాము: ఆగండి. (అంటూ విజయను పట్టుకుంటాడు)

విజయ: (అమాయకంగా) బొమ్మలు చూస్తావా?

రాము: హుష్. మాట్లాడకు. (అంటూ విజయ నోరు
మూస్తాడు) ఇప్పుడు వెళ్ళి తలుపు తీయండి. నావిషయం
ఇన్నెస్పెక్టరుతో ఎమైనా చెప్పారో ఈ పాప ప్రాణం
గాలిలో కలిసిపోతుంది. (అంటూ విజయను తీసుకు
విజయ పడక గదిలోకి (కుడిగది) వెడతాడు)

పంతులు: (తలుపు తీస్తాడు. ఇన్నెస్పెక్టరు, వరహాలు ప్రవేశి
స్తారు)

ఇన్నెస్పెక్టరు: ఎవరితో అంత గట్టిగా మాట్లాడుతున్నాను?

పంతులు: ఎవరూలేరే...

ఇన్నెస్పెక్టరు: ఏవే కేకలు వినిపించాయి.

పంతులు: అదీ...

పురు: అదా... అది నేను మా పంతులు మాట్లాడుకొంటున్నాము.

ఇన్నెస్పి: అయితే మీ యింట్లోకి వస్తూండగా యితను చూసిన వ్యక్తి ఏమయ్యాడు?

పురు: ఎవరూ?

వర : అదే! కామేశం గారి దగ్గర ఉండే రాడీ రాము.

పురు: అతను ఇక్కడి కెందుకు వస్తాడు?

వర : నేను ఇన్నెస్పిక్టరుగారి కూడా వెళ్ళి వాడు కనుపించక తిరిగి వస్తూంటే మన గుమ్మంముందు కనిపించాడు. వెంటనే పరిగెట్టికెళ్ళి ఇన్నెస్పిక్టరుగారిని తీసుకువచ్చాను.

పురు: నీ మొహం ఎవరిని చూచి ఎవరనుకున్నావో?

వర: అదేంటి బాబూ! అలా అంటారు? వాణ్ణి యెంత దూరంలో ఉన్నా, ఆనమాలు పట్టగలను. సందేహం లేదు. వాడే!

పురు: సరేలే! లోపలికెళ్ళు.

(వరహాలు లోపలకు వెళ్ళిపోతాడు)

ఇన్నెస్పి: కామేశంగారి జులుం రోజు రోజుకూ మితి మీరి పోతుంది. ఈ వేళ రాడీలను పంపించి ఈ వీధిలో అల్లరి చేయించాడు. మేము లారీచార్జీ చేసినా లాభం లేకుండా పోయింది.

పంతులు: ఈ ఎన్నికల్లో నెగ్గితే ఆ కుళ్ళు అంతా హోదా వెనకాల దాయాలని చూస్తున్నాడు.

ఇన్నెస్: ఎల్లకాలం అందర్నీ మోసం చెయ్యలేదులెండి. ఐనా మీరు మాత్రం జాగ్రతగా ఉండండి. (అంటూ వెళ్ళి పోతూంటాడు. ఇంతలో కుర్చీపై పడివున్న గ్యాగు అతని దృష్టిని ఆకర్షిస్తుంది.)

ఇన్నెస్: రాము ఇక్కడకు రాలేదన్నాడు కదూ?

పంతులు: అవును రాలేదు.

ఇన్నెస్: మరి అతని గ్యాగ్ ఇక్కడి కెలావచ్చింది?

పంతులు: అదా... అది...

పురు: అది మా పంతులుగారిది.

ఇన్నెస్: దీనిమీద రాము అని పేరుంది?

పురు: మా పంతులుగారి పూర్తిపేరు రామయ్య పంతులు.

ఇన్నెస్: ఓహో! ఇది పంతులుగారిదయితే సర్వాలేదు. కాని దీన్ని చాలాసార్లు రాము చేతిలో చూశాను.

పురు: అయితే!

ఇన్నెస్: అతని గ్యాగ్ ఇక్కడికెలా వచ్చింది?

పురు: అది మా పంతుల్ని చెప్పినా మీరు నమ్మడంలేదు.

ఇన్నెస్: నమ్మకం లేక కాదు పురుషోత్తంగ రూ... రాము సంగతి మీకు పూర్తిగా తెలియదు. వాడొక పచ్చి దొంగ. కామేశం రాడి మూకంతకూ నాయకుడు. పోలీసు రికార్డుల్లో "వాలెక్స్ మాన్."

పంతులు: ఎందుకు?

ఇన్నెస్: ప్రక్కణ్ణి కనకారావుగా రింటిలో చోరీచేసి చౌకీ దారును హత్య చేసినందుకు.

పంతులు: అయ్యగబోయ్! హత్యే?

పురు: ఏదై తే మనకెందుకు పంతులూ! అతనిక్కడికి రాలేదు.
మాకేం తెలియదు.

ఇన్నెస్వి: పోనీ ఈ ఫోటోలోని వ్యక్తిని ఎప్పుడైనా చూశారా?
పురు: ఎవరితను.

ఇన్నెస్వి: రాము... ఎక్కడ కనిపించినా వెంటనే పోలీసువాళ్లకు
తెలియజేయవలసిందిగా దేశం నలుమూలలా ప్రకటించబడింది. ఆచూకీ తెలిపిన వారికి ప్రభుత్వం బహు
మతికూడ ఇస్తుంది.

పంతులు: మా కెక్కడ కనిపించినా మీకు తెలియజేస్తాము.

ఇన్నెస్వి: అరిచి చేతిమీద రామారావు అని పచ్చబొట్టు, మెడ
మీద దమ్మిడికాసంత సట్టుమచ్చ, మెడలో
తాయెత్తు.

పురు: పంతులూ...

పంతులు: అయ్యో!

పురు: చేతిమీద పచ్చబొట్టు, మెడమీద సట్టుమచ్చ,
మెడలో తాయెత్తు.

పంతులు: అవునుగాబూ! సందేహంలేదు. మన...

ఇన్నెస్వి: ఎవరు పంతులుగారు? ఈ ఫోటోలో వ్యక్తి మీకు
తెలుసా?

పంతులు: నాకు... నాకు...

ఇన్నెస్వి: తెలుసా... తెలిస్తే ఎక్కడున్నాడో చెప్పండి?

పంతులు: నాకు తెలియదు.

ఇన్నెస్వి: పురుషోత్తంగారూ! రామూ రహస్యం మీకేదో
తెలుసు. అది మీరు ఎందుకు దాస్తున్నారు?

పురు: అసలు రామూ ఎవరో మాకు తెలియదు.

(ఇంతలో లోపల గదిలో చప్పుడవుతుంది)

ఇన్నెస్వి: ఏమిటా చప్పుడు? :

పంతులు: అదా! మా విజయమ్మ పడగ్గది. బొమ్మలేవో క్రింద పడుంటాయి.

ఇన్నెస్వి: ఇంత రాత్రిపూట బొమ్మలాటా?

పంతులు: ఆ అమ్మాయి సంగతి మీకు తెలియదు. అర్ధరాత్రి నిద్రలేచి లైటువేసుకొని బొమ్మలాట ప్రారంభిస్తుంది.

ఇన్నెస్వి: ఇలాంటి కట్టుకథలతో ఇంకా నా కళ్ళు కప్పాలని చూస్తున్నారా?

(అంటూ గది వైపుకు వెళ్ళబోతాడు. మధ్యలో పురుషోత్తం ఆపేస్తాడు)

పురు: ఆగండి! ఆ గదితో మీకు పనిలేదు. వెళ్ళండి.

ఇన్నెస్వి: ఏమన్నారు?

పురు : ప్రస్తుతం మీ అవసరం మాకు లేదు. వెళ్ళమంటున్నాను.

ఇన్నెస్వి: కాని నాకుంది పురుషోత్తం గారూ!

పురు: ఏమిటి?

ఇన్నెస్వి: తప్పించుకుతిరుగుతున్న హంతకుణ్ణి అరెస్టుచెయ్యాలి.

పురు: హంతకుడా... ఎవరు?

ఇన్నెస్వి: రామూ.

పురు: అతనిక్కడ లేడని లక్షసార్లు చెప్పాను.

ఇన్నెస్వి: చెప్పారు. కాని అతని బ్యాగ్ ఇక్కడి కెలావచ్చిందో చెప్పలేదు.

పురు: అది మాకు తెలియదు.

ఇన్నెస్పి: నాకు తెలుసు పురుషోత్తం గారూ.

పురు: తెలిస్తే మంచిదే. వెళ్ళండి.

ఇన్నెస్పి: అగది వెతకనిస్తే వెళ్ళిపోతాను.

పురు: వెతకడానికి వీల్లేదు.

ఇన్నెస్పి: వెతికితీరాలి.

పురు: స్నేహితుడుగా రానిచ్చినందుకు నా మాటనే శంకిస్తున్నారా? మర్యాద మీరి మోటుగా ప్రవర్తిస్తున్న మీకునా ఇంట్లో ఉండటానికికూడా అర్హతలేదు. బయటకు వెళ్ళండి. వారంటులేనిదే ఇల్లు వెతకడానికి వీల్లేదు.

ఇన్నెస్పి: అలాగా... అయితే సరే! సంఘంలో గౌరవస్తులు, రేపు కాబోయే నాయకులు, ఒక హంతకుడికి ఆశ్రయమిచ్చి గాఢ్యతగల అధికారిని తూలనాడతా రనుకోలేదు. సరే... వారంటుతోనే వస్తాను.

(ఇన్నెస్పి కరు వెళ్ళిపోతాడు)

పంతులు: ఇప్పుడేమవుతుంది?

పురు: ఏం జరిగినా సరే. అన్నిటికీ సిద్ధంగా వున్నాను.

పంతులు: తమరు తొందరపడకుండా ఉండవలసింది.

పురు: తొందర. ఎంతోకాలంనుంచి కన్నులు కాయలు కాచేటట్టు చూశాను. ఎవరు నా జీవితాన్ని చీకటిలో ముంచి వెళ్ళిపోయారో వాళ్ళు సమీపంలోకి వస్తే తొందరపడకుండా ఎలా వుండగలను పంతులూ! నా గుండెల మీద చెయ్యివేసి అవి ఎలా కొట్టుకుంటున్నాయో చూడు. ఇప్పటికైనా అర్థం చేసుకోగలవా పంతులూ.

నేను ఎందుకు తొందరపడ్డానో? (మధ్యగుమ్మంపై ఉన్న భార్య ఫోటోతో) లక్ష్మీ! ఇవాళ నాకు ఎంత ఆనందంగా ఉందో తెలుసా? ఈ ముసలిగుండె పగిలి పోతుందేమోనని భయంగా వుంది.

(విజయ, రామూ ప్రవేశిస్తారు. రామూ చేతికి కట్టుకట్టి ఉంటుంది. పిస్తలు ఒక చేతిలోను, రామూ చేయి ఒకచేతిలోను పట్టుకొని విజయ వస్తుంది)

విజయ: తాతయ్యా! ఇశానికి ఎంత పెద్దదెబ్బ తగిలిందో చూశావా. బల్లమీద పెద్ద అద్దంపడి తగిలింది. ముందు నన్ను చంపుతాననేసరికి నాకు బలే కోపం వచ్చిందిలే. పాపం దెబ్బతగిలేక జాలేసింది తాతయ్యా. మరేమో తాతయ్యా! నేను కట్టుకడుతుంటే ఇతను ఏడ్చాడు తాతయ్యా! అదేమిటి తాతయ్యా నువ్వు కూడా ఏడుస్తున్నావు

పురు: ఏడవటం లేదమ్మా!

(పంతులు విజయ చేతిలోని పిస్తలు తీసుకొని బల్ల మీద ఉంచుతాడు. నెమ్మదిగా రాముతో)

పంతులు: నీ చేతిమీద పచ్చబొట్టు ఉందా?

రాము: ఆ...

పంతులు: మెడమీద పుట్టుమచ్చ? (సంతోషంగా)

రాము: అదీ వుంది.

పంతులు: (అంతులేని ఆనందంతో) అయితే మెడలో తాపిత్తు తప్పకుండా వుంటుంది. బాబుగారు సందేహంలేదు. అన్నీ ఉన్నాయి, అన్నీ ఉన్నాయి.

రాము: అన్నీ ఉన్నాయి. నేనే హంతకుణ్ణి. నన్ను పోలీసులకు
కట్టియిస్తే మీకు బహుమతికూడా ఇస్తారు.

పంతులు: ఆ పని ఇంక మేము చెయ్యలేము బాబూ!

రాము: పురుషోత్తంగారు! మిమ్మల్ని అర్థం చేసుకోలేక
పోయాను. చివరకు ఈ చిన్నపాప చంపుతానని బెది
రించితే జాలితో నా చేతికి కట్టు కట్టింది. పాపా! నీ
మేలు ఈ జన్మలో మరువలేనమ్మా!

పంతులు: బాబుగారు! వెళ్ళిపోతున్నాడు. ఆపండి.

పురు: బాబూ!

రాము: ఆ... నేనా?

పురు: అవును బాబూ! నువ్వే.

రాము: నన్నలా పిలవకండి. నాకు బాగుండదు. నా శల్లి,
తండ్రి ఎవరో నాకు తెలియదు. చిన్నప్పటినుంచి
డబ్బిచ్చి కొని పెంచిన కామేశంగారు ఏషని చెప్పినా
చేశాను. నాకిష్టం లేకపోయినా యజమాని ఆజ్ఞను
పాలించాను. నేను చేయని నేరాలు ఎన్నో కామేశం
గారు నాకు అంటగట్టారు. ఎంతోమంది అమాయక
స్త్రీల మానాన్ని కామేశం గారి పశువాంఛకు బలితీసు
కొంటూంటే నోరులేని జంతువులా చూస్తూ వూరుకు
న్నాను. మాలో ప్రేమ అనే పదానికి తావులేదు.
ఆన్యాయం, దగా, మోసం ఇవే మాలోకం. కంచు
కోటలా నాలో తిష్టవేసుకున్న దౌర్జన్యం అంతా ఈ
పాప ప్రేమతో మంచు ముక్కలా కరిగిపోయింది.

ఎందరు ఏడ్చినా నన్ను కరగించ లేకపోయారు. కాని
చివరకు ఈ రోజు... ఈ పాప...

పురు: ఆ తప్పు నీది కాదు బాబూ! నాది.

రాము: ఆ! మీదా?

పురు: అవును బాబూ! కన్నకొడుకును దొంగలపాలు చేసు
కున్న తండ్రిది తప్పు కాదా? ఆ కొడుకు దొంగగాను
హంతకుడుగాను, మారితే ఆ తప్పు నాదికాదా?

రాము: మీరనేది నా కర్థం కావడంలేదు.

పంతులు: కన్నతండ్రిని అర్థం చేసుకోవడం అంత తేలికకాదు
చిన బాబూ!

రాము: ఆ! వారు నాతండ్రా?

పురు: అవును బాబూ! నిన్ను ఇరవై సంవత్సరాల క్రితం
గోదావరి పుష్కరాల్లో పోగొట్టుకున్నాను. ఎన్నో
ప్రయత్నాలు చేసి నిన్ను వెదకించాను. కాని నా ఆశ
నిరాస అయింది. అప్పటినుంచి నా జీవితం కటిక చీక
టిలో మునిగి పోయింది.

రాము. పచ్చి దొంగగా సంఘం చేత ముద్ర వేయబడ్డ నేను
ఒక లక్షాధికారి కొడుకునా? కాదు. ఇందులో ఏదో
పొరపాలు వుంది.

పురు: ఒక్క పొరపాలు చేసి నిన్ను పోగొట్టుకున్నాను. ఈ
జీవితంలో ఇంకా పొరపాలు చేయడం జరగదు. నీ
చేతిమీద పచ్చబొట్టు పంతులుపట్టుపట్టి పోడిపించాడు

పంతులు: అవును చిన బాబూ! నేనే పోడిపించాను.

పురు: నీ మెడమీద పుట్టుమచ్చ. ఎంతో అదృష్టవంతులకు గాని అటువంటి పుట్టుమచ్చ ఉండదంటే ఆ రోజుల్లో నాకెంతో గర్వంగా ఉండేది. ఇంకా నీకు అనుమానం వుంటే ఆ పటంలోని మీ అమ్మ నడుగు: తనచేతుల్తో స్వయంగా కట్టిన తాయెత్తు ఆమెను మోసం చేయ గలదేమో. ఇక ఈ రక్తం (రామూచేతిమీది రక్తం చూపిస్తాడు) నారక్తం నాకళ్ళనే మోసం చేస్తుందంటావా?

రాము: పురుషోత్తంగారూ? నేను మీ కొడుకునే కావచ్చు. కాని నన్ను సంఘానికి ఎలా చూపిస్తారు. ఒక హంతకుడు మీ కొడుకంటే మీ పరువు ప్రతిష్ఠ ఏం కావాలి? ఎంతో కాలంనుంచి మాడబెట్టుకున్న మీ పరువు ఈ రోజు నా మూలంగా పునాదుల్లేని భవనంలా కూలిపోతుంటే చూస్తూ మీరెలా సహించగలరు?

పురు: బాబూ!

రాము: పురుషోత్తంగారి కొడుకు దొంగ, హంతకుడు అని నలుగురు వేలెత్తి చూపిస్తుంటే మీరు సహించగలరా?

పురు: బాబూ! ఇంకేమీ చెప్పకు. ఇక వినలేను. నా వంశం కుగం నాకు లేకుండాపోయిన తరువాత గాలిమేడల్లాంటి ఈ పరువు ప్రతిష్ఠలతో నాకేంపని. కుళ్ళుతో పేరుకుపోయిన ఈ పాడు సంఘానికి నా కొడుకును వేలెత్తి చూపెట్టే హక్కుక్కడుంది?

రాము: ఏమైనా సరే! తాపీగా సాగిపోతున్న మీ జీవితంలో ఈ రోజు నా మూలంగా విషపుబొట్టు పడటం నేను సహించలేను. నేను ఇరవై సంవత్సరాల క్రితమే చచ్చి పోయాననకోండి. అదే మన అనుబంధమనకోండి. నన్ను వెళ్ళనీయండి.

పురు: గాబూ! చచ్చిన పామును చంపడానికి ఎందుకు ప్రయత్నం చేస్తావు. ఇది నీకు న్యాయంకాదు. నీవు వెళ్ళడానికి వీల్లేదు.

(ఇన్స్పెక్టరు వారంటుతో ప్రవేశిస్తాడు)

ఇన్స్పె: పురుషోత్తంగారూ! ఇదిగో వారంటు. ఓ నువ్వు ఇక్కడే ఉన్నావా? అయితే నేరస్థుణి ఇంట్లో పెట్టుకునే ఇంత నాటక మాడారన్నమాట.

పురు: మీరు మళ్ళీ వచ్చారా?

ఇన్స్పె: రాక తప్పతుందా? హంతకుడు పట్టుపడేవరకూ తిరగడమే మా పని. రామూ! నిన్ను ప్రక్కవూరి కనకా రావుగారింట్లో జరిగిన హత్యకు, చోరీ నేరానికి అరెస్టు చేస్తున్నాను. నీవేం చెప్పుకున్నా అది నీకు వ్యతిరేక సాక్ష్యంగా ఉపయోగపడుతుంది.

పురు: ఆగండి. అతనెవరో తెలుసా! నా కొడుకు. నా కొడుకు హంతకుడేలా అవుతాడు.

ఇన్స్పె: ఇతను మీ కొడుకా? చిత్రంగా వుండే!

పురు: అవును. తప్పిపోయిన నా కుమారుడు.

ఇన్స్పె: చిత్రంగా ఉండే? అయినా నే చెయ్యగలిగిందేమీ లేదు. నా ఉద్యోగ ధర్మం నేను నిర్వర్తించాలి.

పురు: ఉద్యోగ ధర్మాన్ని మించిన మానవ ధర్మం మరోటి లేదా? ఈ పరిస్థితుల్లో మీ కొడుకునే కలుసుకున్నారనుకోండి. అప్పుడు మీరేం చేస్తారు? అప్పుడు మీ ఉద్యోగం, ధర్మం వేరైపోతాయా?

ఇన్నెస్పి: పురుషోత్తంగారూ! మీరు మా బాధ్యతను గుర్తించుకోకుండా మాట్లాడుతున్నారు.

పురు: కాదు ఇన్నెస్పిక్టరు గారూ! తండ్రిగా నా బాధ్యతను గుర్తించమని ప్రార్థిస్తున్నాను. నాకొడుకును తీసుకుని నా సమస్తం మీకువిడిచి నేనెక్కడికయినా దూరంగా వెళ్ళిపోతాను. వాణ్ణి విడిచి పెట్టండి చాలు.

ఇన్నెస్పి: ఆపని నా వల్లకాదు. ఊమించండి.

పురు: మీ దింత రాతిగుండె అని అనుకోలేదు. తండ్రి హృదయం అర్థంచేసుకుంటారనుకున్నాను ఏమయినా సరే! నా బాబును నానుంచి దూరం కానివ్వను. ఈ ప్రపంచంలోని సమస్త శక్తులూ ఏకైకమయినా సరే! నాకొడుకు నానుంచి దూరం చేయలేవు.

ఇన్నెస్పి: మీ బాధ నాకు తెలుసు పురుషోత్తంగారూ! కాని నేరస్తుణ్ణి తప్పించడం కూడా నేరమే అవుతుంది.

పురు: అయినా సరే!

ఇన్నెస్పి: ఊమించండి. ఎంత చెప్పినా మీపట్టు విడవటంలేదు. చివరకు మమ్మల్ని కూడా అరెస్టు చేయాలొస్తుంది.

పురు: చెయ్యండి. అందుకోసమే ఎదురు చూస్తున్నాను. నా బాబుతో జైలుకే కాదు. నరకానికికైనా సిద్ధంగా, సంతోషంగా వెళతాను.

ఇన్నెస్వి: మీపట్టు విడిచిపెట్టమని చివరిసారిగా హెచ్చరిస్తున్నాను. (అంటూ ఇన్నెస్విక్ట్ రామును అరెస్టు చేయడానికి ముందుకు వెళ్ళబోతాడు. అంతలో పురుషోత్తం గారు టీపాయ్ పైన వున్న రివోల్వరును మెరుపులాగ తీసుకొని అడ్డొస్తాడు.)

పురు: ఆగండి! ముందుకు రాకండి. ఈ ఆవేశంలో ఏమైనా చేస్తాను. బాబూ! పారిపో. నా కంఠంలో ప్రాణం ఉండగా నీమీద ఎవరూ చెయ్యివెయ్యలేరు. పారిపో.

ఇన్నెస్వి: కాల्చండి. బాధ్యత నిర్వహణ కోసం సంతోషంగా ప్రాణాలు విడుస్తాను. రాము నీకు రెండు నిమిషాలు గడువిస్తున్నాను.

రాము: నామాట వినండి మీరు...

పురు: మాట్లాడడానికి టైంలేదు పారిపో.

రాము: మీరేం చేస్తున్నారో అలోచించండి. నాకోసంమీరు శ్రమపడ నక్కరలేదు. నేను ఊరి అంటే బయట ఆ కేకలు వేసేవాళ్ళంతా పోలీసు తుపాకుల కూడా లెక్క చెయ్యకుండా నన్ను విడిపించ గలరు. కాని నా కది ఇష్టంలేదు.

పురు: ఇంకేం చెప్పకు బాబూ! పారిపో బాబూ!

రాము: మీరేం చేస్తున్నారో అలోచించండి! నేను ఎవరినో తెలియకముందు ఎన్నో నేరాలు చేశాను. కాని ఈ రోజు నా ఒంట్లో ప్రవహించేది మీ రక్తమని తెలుసుకున్నాను. మచ్చలేని మన వంశానికి కళంకం తీసుకు రమ్మని నన్ను ప్రోత్సహిస్తున్నారా? తండ్రీగా మీరు

నెరవేర్చ వలసిన శాధ్యత ఇదేనా? కడసారి నా కోరికగా నా మాట మన్నించి నన్ను ఇన్నెస్పెక్టరుతో కూడా వెళ్ళనివ్వండి.

పురు: భగవంతుడా! ఏమిటి నాకీ పరీక్ష? (పిస్టలు నేలపై విడిచి పెడతాడు)

విజయ: తాతయ్యా... తాతయ్యా!

పంతులు: బాబుగారూ!

విజయ: మామయ్యా! నువ్వెళ్ళకు మామయ్యా! నీ వెళ్ళి పోతానంటుంటే తాతయ్య ఎట్లా ఏడుస్తున్నాడో చూశానా... తాతయ్య ఏడుస్తుంటే నాకూ ఏడుపొస్తుంది మామయ్యా! (అంటూ రాము చెయ్యి పట్టుకుంటుంది)

రాము: అబ్బా! ఏమిటీ రంపపుకోత. వేడెక్కిన హృదయం మీద ప్రేమ జల్లులు జల్లులుగా కురుసిస్తుంటే అది బ్రద్దలైపోతూంది. నన్ను తీసుకువెళ్ళండి ఇన్నెస్పెక్టరు గారూ... నన్ను తీసుకెళ్ళండి.

(రాముని విడిచిపెట్టాలి... రాముని విడిచిపెట్టాలి. అంటూ కేకలు వినిపిస్తాయి)

రాము: చూడండి... ఒక్క ప్రాణికోసం ఎంతమంది బాధ పడుతున్నారో. నేను పోలీసులకు చిక్కితే వాళ్ళ రహస్యాలు బయటపడిపోతాయనే స్వార్థంతోకూడిన వాళ్ళ ప్రాకులాట. నన్ను తీసుకెళ్ళండి ఇన్నెస్పెక్టరు గారూ!

(ఇన్నెస్పెక్టరు రామును బయటకు తీసుకువెళతాడు)

పుడు: వెళ్ళిపోతున్నావా? ఈ ముసలి తండ్రి గుండె బద్దలు చేసి వెళ్ళిపోతున్నావా? స్మశానంవంటి నా జీవితంలో మెల్లలు విరిసాయనుకున్నాను. కాని గాలిలోని రావి ఆకులా అల్లాడమని వెళ్ళిపోతావనుకోలేదు. 20 సంవత్సరాలుగా లేనిది ఈవేళ ఎందుకు కనిపించావు? చావలేక బ్రతుకుతున్న ఈ ముసలితండ్రి గుండెలు పగిలి చావాలనా? (పంతులుతో) పంతులూ ఆపువాణ్ణి (పంతులు విసురుగా బయటకు వెళతాడు) లక్ష్మీ... (పటంచూస్తూ) నువ్వయినా ఆగమని చెప్పి వెళ్ళిపోతున్నాడు వాడు. వాణ్ని మీరెవరూ ఆపలేరా? ఏనాటి శాపమిది? ఎప్పుడు చేసిన పాపమిది? ఎందుకు నా కీ కఠిన శిక్ష? (వెంకటేశ్వరస్వామి పటంముందు నిలచి) వెంకటరమణా! నిన్నునమ్మినవాళ్ళ కోర్కెలు తీరుస్తావంటారే! నేనేం పాపం చేశానని నాకీశిక్ష విధించావు? చిరకాల వియోగం తరువాత కలుసుకున్న కొడుకును కంటికిచూపించి దూరంచెయ్యడంన్యాయంకాదయ్యా! ఆరిపోతున్న ఈ జీవితంలోని ఆఖరి కోర్కె మన్నించి నా చిరంజీవిని నాకు నిడిచిపెట్టు. అంతకంటే నేనేమీ కోరను. నా మొర నీకు వినిపించటం లేదా? నా మొర వినిపించటం లేదా...

(బయట తుపాకిపేలిన శబ్దం వినిపిస్తుంది. 'అబ్బా!' అనే భాధాకరమైన రాము గొంతు వినిపిస్తుంది. పంతులు "బాబుగారు అంతా నాశనం అయిపోయింది" అంటూ బయటనుంచి అరుస్తాడు. రాము

పంతులు సహాయంతోవచ్చి, పురుషోత్తం కాళ్ళపై
వాలిపోతాడు. పురుషోత్తం “బాబూ!” అంటూ
రాముపై వాలిపోతాడు. విజయ “తాతయ్యా!”
అంటూ పురుషోత్తం దగ్గరకుచేరి విలపిస్తుంది. మొదట
పాడిన బిక్షగాడి గొంతులోంచి పాటలోని తుది చర
ణాలు వినిపిస్తూ ఉంటాయి)

విధి విలాసము నెరుగజాలము

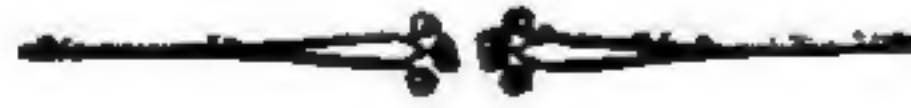
ఏది ఏ గతి పరిణమించునో

కడకు మిగులుట శోభమో? ఆనందమో!

ఇదియే మానవజాతి కొక అనుబంధం.

మీ పాఠాన్ని
విజయ
విజయం.

(తె ర)



BCT

TPLA101B199



రచన :

ఆర్. వి. యస్. రామస్వామి B. A.

డి. 15-6-1933 లో తూర్పుగోదా:

చిత్రాడ అనే కుగ్రామంలో జన్మించారు. స్కూలు
చదువు అంతా పితాపురం నుహాగాజా హైస్కూల్లో.
బందరు, హైదరాబాదు, కళాశాలలో ఉన్నతవిద్య.
ఉస్మానియా విశ్వవిద్యాలయంలో న్యాయపట్టా
పుచ్చుకుని అంధ్రప్రదేశ్ సచివాలయంలో న్యాయ
శాఖలో పనిచేస్తున్నారు.

విద్యార్థి దశనుండి నాటిక ప్రదర్శన, రచన
వీరి ప్రత్యేకాభిమానం. 1954 ఉస్మానియా అంతర్
కళాశాలల నాటిక పోటీలలో ఉత్తమ నటుడుగా ఎన్ని
కైనారు.

నా అభిమాన నాటక రచయితలు శ్రీ ఆచార్య
ఆత్మేయ, శ్రీ కొర్రపాటి గంగాధరరావుగార్లు అని
వీరు చెప్పుకుంటారు.

BC



మనసు ఫౌండేషన్
పుస్తకాల పరిశీలనాపట్టిక

పుస్తకం పంఖ్య	TPLA 101 13199
పుస్తకం పేరు	అనుబంధము
తారీఖు	25-10-24
ముందు అట్ట	ప్రతి
వెనుక అట్ట	ప్రతి
మొత్తం పేజీలు	45
పెద్ద సైజు పేజీలు	NO
ఖాళీ పేజీలు	CI, BCL
లేని పేజీలు	NO
తయారు చేసినది	A. S. S. S.
పేజీలు విడదీసినది	అనుబంధము
స్కాన్ చేసినది	అనుబంధము
పరీక్ష చేసినది	SANDHYA
పేజీలు పరిచూసినది	
ప్రింటింగు చేసినది	
ప్యాకింగు చేసినది	
స్కాన్ చేయబడినది	
తప్పులు	NO NO
పరిస్థితి	good